

[Bilgrav-Nielsen]

ret af taksationsmyndighederne, når disse i forvejen beskæftiger sig med det pågældende anlægsarbejde, således at den hidtidige uensartede praksis bringes i overensstemmelse med det oprindelige formål med bestemmelsen.«

Skulle man stadig være i tvivl om, hvad der gælder, er der udsigt til, at der bliver udsendt et cirkulære og yderligere vejledning om forståelse af loven.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Tak for den gode modtagelse. Jeg kan konstatere, at et flertal af ordførerne har forstået regeringens hensigt med dette lovforslag. Jeg tror også, det gælder hr. Lerke, som muntrede sig og mig med en bemærkning om, at embedsmændene har stukket dette lovforslag i hånden på ministeren. Ja, det er da klart; det er det, vi har embedsmændene til, og det er det, vi har ministrene til, så det fungerer, som det skal, og som det altid har fungeret og sikkert også vil fungere, hvis hr. Lerkes parti skulle komme i regering igen og besætte denne post.

Det afgørende er signalerne til, at dette er blevet udarbejdet, og dér udtrykker jeg min store glæde over, at hr. Lerke og socialdemokratiet anerkender intentionerne og går positivt ind i dem. Det er det afgørende. At jeg ikke skal sidde og lave detaljarbejde af den art, det forstår vi hinanden på, så jeg vil bare kvittere og sige, at jeg synes, det er muntret og dejligt, når vi kan forhandle på en sådan måde.

Hr. Ole Henriksen siger, at der stadig er komplicerede ting. Jeg skal heller ikke påstå, at enhver mulighed for yderligere forenklinger, regelsaneringer, moderniseringer og lettelser hermed er afsluttet; det vil kunne fortsætte.

Når der spørges om, hvem det er, der skal bestemme, hvad der kan ankes, er det rigtigt, at det er ministeren. Det vil ske ad bekendtgørelsesvejen, men det er klart, at jeg er beredt til mundtligt eller i skriftlig form at redegøre for tankerne om, hvilke ting der fortsat skal kunne ankes, og hvilke der ikke skal kunne ankes.

Jeg takker også hr. Ole Henriksen for den sympati, han udtalte for hovedsigtet med lovforslaget.

I forbindelse med disse ankemuligheder skal jeg straks vende mig til hr. Dohrmann, som var nervøs for retssikkerheden og sagde, det er noget svævende noget. Ja, det vil retssikkerhed altid være. Det er et af de udtryk, der bruges meget i almen debat, men det vil aldrig lykkes nogen lovgivningsmyndighed eller nogen domstol én gang for alle at fastslå, hvad der er retssikkerhed på livets mangfoldige områder. Det er noget, der skifter med dommerne, det er noget, der skifter med lovgiverne, det er noget, der skifter med udviklingen, stemningen i befolkningen osv. Denne retssikkerhed er ikke nogen matematisk størrelse; jeg er sikker på, at der ikke er noget at være bange for.

Jeg skal endvidere over for hr. Dohrmann bekræfte, at der ikke er nogle smuglerier med hensyn til, at jeg skulle have ændret signaler om samarbejdet med amter og kommuner. Jeg kan tværtimod oplyse, at den aftale, der findes mellem staten, amterne og kommunerne om samarbejdet på vejområdet, netop er ved at blive fornyet. Vi har faktisk forhandlet færdig i fuld enighed, og der mangler nu kun en formel bekræftelse. De nye regler følger på det punkt, som hr. Dohrmann var inde på, helt og fuldt den metode, som hidtil har været anvendt.

Hr. Bilgrav-Nielsen hæftede sig ved en enkelt lang sætning. Jeg er heller ikke glad for lange sætninger og gør mit bedste for at udrydde dem, men jeg ved ikke, om jeg skal tage den omstændighed, at hr. Bilgrav-Nielsen kom lidt sent til forhandlingen her, som udtryk for, at han også – og han har jo haft travlt i disse dage – har manglet tid til at forberede en ordførertale om selve det, lovforslaget drejer sig om, for hans eneste bemærkning var at oplæse en paragraf og en bemærkning til paragraffen længere omme i teksten. Jeg tror, det vil være meget nemt for hr. Bilgrav-Nielsen at finde langt mere grave-rende eksempler i masser af love på et lovsprog, som skal læses og ikke bare høres oplæst. At dette her skulle være mere uforståeligt eller uegnet end så megen anden lovtekst, mener jeg ikke hr. Bilgrav-Nielsen har ret i, men jeg skal være opmærksom på det principielle i bemærkningen om, at vi skal være påpasselige med udformningen også af rent tekniske paragraffer.

Hr. Jens Otto Madsen sagde tre gange, at han ikke ville købe – ja, så sparer han jo de